

vydání:
červen 2024

Morava

obsah

str. 2 - 4
zážitky ze stužkovacích večírků
4.A a 4.B

str. 4 - 5
KOUZLO VÁNOČNÍ VÍDNĚ

str. 6 - 7
MORAVÁCI NA ANGLICKÉ PŮDĚ

str. 8
Lyžařský kurz 2024

str. 9 - 13
Beata Šašová - Pokud láska
zvítězí

str. 15
Ze zahraniční umělecké tvorby

Pár slov úvodem

Léto se nám pomalu blíží a s ním i konec tohoto školního roku. Brzy dostaneme svá vysvědčení a rozprchneme se vstříc prázdninovým dobrodružstvím. Někteří z nás budou prázdniny trávit odpočinkem, někteří přípravou na opravné zkoušky a rozdílovky. Tak či tak, dalším rokem se snad všichni sejdeme plni sil a připraveni na to, co před nás osud a osnovy postaví. Všichni vlastně ne. Letos, stejně jako každým rokem, se loučíme s těmi, kteří zdárně odmaturovali. Tímto bych maturantům rád pogratuloval a popřál hodně štěstí a mnoho úspěchů do dalších let.

STUŽKOVACÍ VEČÍREK 4.B NOC VE ZNAMENÍ BLÍŽÍCÍHO SE KONCE

Všechno dobré musí jednou skončit. To si uvědomují i žáci třídy 4. B, kteří u příležitosti blížícího se konce jejich studia na střední škole uspořádali maturitní stužkovací večírek, který se konal 1. prosince 2023 v baru Cubana. Jak již název napovídá, jednalo se o bar plný rumu, který nejdříve žák, ale i učitel, musel za večer ochutnat.

Slavnostní večer zahájil proslov třídního učitele pana Kuliška, následovalo pasování žáků na maturanty zakončené bublinkovým připitkem. O zábavu bylo postaráno hrou na poznávání za pomoci fotek z dětství.

Naštěstí nedošlo k žádným úrazům, ale i na takový případ byla 4. B přichystána se svou zásobou příručních lékárniček. Program byl dále obohacen vtipnou tombolou a chutným občerstvením.

Vyvrcholením večera bylo karaoke, při kterém všichni roztančili svá těla a vyzpívali své hlasivky. Poté se maturanti již bez dozoru svých učitelů přesunuli pokračovat ve své jízdě do nočních klubů. Co se ale stalo tam, to zůstane tajemstvím...

Stužkovací večírek 4. A

Začátkem prosince paní učitelka Hrdinová společně s asistentkou Světlankou slavnostně pasovaly na maturanty a ostužkovaly celou naši třídu 4. A. Tato výjimečná a neopakovatelná událost proběhla v podvečer 8. prosince v Ignis Baru & Clubu.

Okolo půl šesté jsme se začali scházet na místě a v šest hodin dorazili i učitelé. Mohli jsme vidět všechny možné barvy společenských šatů, od světle modré až po sytě červenou, a také košile a kravaty. Obsluha baru již měla připravené panáky na uvítanou a občerstvení ve formě chlebiček, čerstvého ovoce a zeleniny, sýrů a oříšků, DJ pustil hudbu a postaral se i o světla.

Zhruba hodinu probíhala volná zábava, a když dorazili rodiče nebo blízcí některých z nás, pustili jsme se do samotného stužkování.

Na zahájení pronesly pár slov třídní učitelka Hrdinová a naše asistentka Světlanka, poté se k nim přidali chlapci s jejich improvizovaným proslovem a předali stužky a bohaté kytice právě paní Hrdinové a Světlance. Jeden po druhém jsme poklekli na modrý saténový polštářek a složili jsme slib, kterým se většina z nás zavázala především k úspěšnému složení maturitní zkoušky. Poté jsme byli pasováni na maturanty a ošerpováni. Místností se rozeznělo cinkání skleniček s šumivým vínem a spousta přání hodně štěstí. Společně jsme si připili, vyfotili jsme se na památku a chvíli jsme pokračovali ve volné zábavě. Pro učitele jsme nachystali tři soutěže. Jako první dostali ukázkou fotografii z našeho dětství a jejich úkolem bylo poznat, kdo z nás to je.

Bezkonkurenčně zvítězila naše češtinářka Kozlová, která poznala drtivou většinu z nás a jako odměnu dostala puget květin. Soutěž v odhalení slov ve studentském slangu vyhrál pan učitel Krkošek, musel rozšifrovat například slova "ichábr" nebo "boomer". A jako poslední museli správně odpovědět na otázky o třídní učitelce Hrdinové. To se podařilo, jak jinak, než jí samotné, ale její skóre dohnala i světlanka, a tak zvítězily obě.

Po programu už následovala jen volná zábava, kterou jsme využili pro tanec nebo klidnější posezení s drinkem a méně formální povídání s učiteli. Studenti i učitelé se postupně odebírali do tepla svých domovů a poslední opozdilci opustili bar v doprovodu paní učitelky z matematiky Kuznetsové, která s námi vydržela až do konce.

KOUZLO VÁNOČNÍ VÍDNĚ

Dne 21.12.2023 se žáci střední odborné školy Morava vydali na předvánoční zájezd do Vídně. Na programu byla návštěva nákupního centra G3 v Gerasdorfu a vánoční trhy ve Vídni.

V 7:30 ráno měli žáci sraz před střední školou Charbulova, kde na ně již čekali a autobus. Studenti se shromáždili rychle, a proto místo předpokládaného odjezdu v 8:00 na cestu vyrazili o dešet minut dříve.

Úplně první, co žáci v Rakousku navštívili, bylo velké a moderní nákupní centrum G3. Celé dopoledne měli možnost zkoumat tamější obchody a prožívat vánoční atmosféru, která panovala všude kolem. Následně se všichni přesunuli do centra Vídně. Autobus zastavil u Maria-Theresien-Platz, odkud se žáci s učiteli vydali na procházku po významných památkách a došli až do chrámu sv. Štěpána, kde dostali rozchod až do večerních hodin. Učitelé doporučili žákům navštívit jeden z největších trhů, který se již tradičně konal před radnicí, tam šla atmosféra cítit zcela nejlépe.

Sraz na odjezd byl opět před Maria-Theresien-Platz, odkud se hromadně a bez ztrát všichni spokojeně vydali zpět do Brna s taškami plnými suvenýrů a s hlavou plnou nezapomenutelných zážitků.

Autor: Adriana Loskorich

MORAVÁCI NA ANGLICKÉ PŮDĚ

Začal den D, 3. března 2024, kdy se žáci SOŠ MORAVA vydali na dlouhou, strastiplnou cestu do Jindřichova Hradce vyzvednout další vojáky. Jejich poklidná cesta byla náhle přerušena vetřelci z gymnázia Vítězslava Nováka. Jejich náročná cesta mohla tímto pokračovat. Každé 4h se zastavovalo na benzínkách v Německu, Belgii, Francii a nakonec je čekala náročná imigrační kontrola při nalodění na trajekt, který měl studenty převést přes kanál La Manche z Calais do přístavu Dover.

Bílé útesy se začaly zjevovat a cesta pokračovala do menšího městečka Hastings, kde jsme se na další týden utábořili. Naším prvním zážitkem byla návštěva veřejných toalet v Hastings, které v roce 2013 získaly I. místo za krásu. Poté jsme po dlouhé hodiny dobývali a objevovali městečko. Nejvíce odhodlaný byl průvodce, pan Dan, který výpravu vedl přes neúnavné kopce se svou energetickou náladou. Dobytelé se rozdělili do táborů, kdy musela poslední skupina čekat v zimě 30 minut. Na další ráno jsme se setkali v hotelu, kde probíhal náš výcvik. Patrik Klíš se nahned stal neoblíbeným žákem a musel snášet kruté tresty. Po výcviku jsme se tankem v nepříznivém počasí vydali na Seven Sisters. Z výpravy jsme si odnesli několik zhmožděnin, špinavé oblečení a bahno na botách, dokonce se i někteří vojáci proměnili v racky (chápej - vydávali stejné zvuky jako všudy přítomní racci). Poté se každá četa vrátila na svoji základnu. V tanku naše škola ještě oslavila narozeniny kadeta Patrika Klíše. Dokonce mu popřál i sám pan Dan.

Následující den jsme se po těžkém výcviku vydali na menší odpočinkové odpoledne do Brightonu, kde jsme se ponořili do podmořského světa mezi nebezpečné predátory. Po vynoření si kadeti museli dobít síly a rychle ukořistit poklady.

Kadety čekalo další slunečné ráno a přivítání na výcvik, který nebyl pro všechny příjemný kvůli projevům mladších parazitů a jejich vůdce. V Battle Abbey jsme se pokusili o dobytí a zajištění místních uniformovaných domorodců, pohybujících se v klášteře. Nezapomněli jsme jim i přerušit jejich pokus o novinovou reportáž. Následně se kadeti vydali objevovat svoje příbuzné do pirátského městečka Rye, kde jsme objevili lahodné Fish and Chips, místní čokoládovnu a poté i dokonalý dům pro paní učitelku Mourovou.

Nastal poslední den, a pro kadety byla přichystaná lahodná tečka v podobě návštěvy města Londýna. Zde se jim úspěšně podařilo dobít Uber boat a prodrat se vysokými vlnami dravé řeky Temže. Také byli přepadeni místními protestanty. Koneckonců je pohltila místní kultura a kadeti se rozutekli na průzkumné mise po městě. K večeru došli k O2 aréně, kde nakoupily zásoby na cestu zpět. Poté je čekala zdlouhavá 23 hodinová cesta domů, kde měli i poslední zážitky z trajektu. Po vysazení gymnázia se cesta uklidnila, kadeti si konečně oddychli a poté se navrátili domů do svých postelí.

Lyžařský kurz 2024

Od 7.-11. ledna jsme se zúčastnili lyžařského kurzu, který proběhl v lyžařském středisku Kitzsteinhorn v Rakousku. Byli jsme ubytováni v penzionu Baránek s polopenzí.

7. 1. jsme se ráno sešli před školou a vydali se na dlouhou cestu autobusem. Když jsme dojeli do penzionu, odložili jsme si své zavazadla na pokoje a šli na procházku podívat se na památník, který byl věnován obětem Kaprunské tragédie.

První den byla mlha, takže se nám lyžovalo hůř, ale ostatní dny jsme měli krásné počasí a svítilo slunce. Sněhu bylo hodně.

Každý den jsme měli v penzionu večeři a na snídani nachystaný švédský stůl, obědy si každý zařizoval sám na svahu.

Po večeři jsme si odpočinuli na pokoji a na večer nám paní učitelky přichystali hry a různé aktivity.

11. 1. jsme se vrátili v pořádku a unavení.

Moc jsme si to všichni užili.

Autor: Natálie Navrátilová

Beata Šašová - Pokud láska zvítězí

1.
Jaké byly začátky psaní?

Každý máme nějaké sny, jedním z těch mých bylo vydat knihu. Je těžké se rozpomenout, kdy přesně se v mé hlavě zrodila první myšlenka k napsání sbírky Pokud láska zvítězí. Psaní se aktivně věnuji od čtrnácti let, začínala jsem s psaním daleko dříve, ale vážně jsem ho začala brát až později. Původně jsem psala do šuplíku a přibližně ve dvanácti jsem začínala publikovat svá první díla na platformě Wattpad, kde mají amatérští autoři šanci představit své příběhy potencionálním čtenářům. Já na této platformě vystupuji pod přezdívkou Roossie.

3.
Jak proces funguje?

Knihu jsem dopsala v létě minulého roku a nechala jsem rukopis chvíli uležet, abych lépe vnímala, jak na mě bude text působit až jej uvidím po delší době. V prosinci jsem si ho znovu přečetla, provedla pár změn a 26. prosince jsem si založila profil na stránkách Pointy, dále jsem přiložila ukázkou a anotaci k mému rukopisu. Brzy jsem uzavřela smlouvy se svými aktuálními kolegy, kteří v projekt věřili a šli do předprodeje se mnou. Předprodej začal 27. února a částka pro vznik knihy se vybrala 26. března, jeden den před koncem předprodeje.

2.

Zde jsem také prvně zveřejnila čtyři krátké příběhy, které jsem nakonec spojila do souboru Pokud láska zvítězí. Nejčtenější z povídek doposud dosáhla téměř 12 000 přečtení. Aktuálně na Wattpadu najdete pouze ukázky a již si celé příběhy přečíst nemůžete. Kniha Pokud láska zvítězí totiž vyjde letos na podzim v nakladatelství Pointa! Nakladatelství funguje tak, že o vydání knihy rozhoduje především zájem lidí v předprodeji knihy, pokud se vybere částka důležitá pro její vznik, kniha vyjde.

4.

Nyní s kolegy budu pracovat na tom, aby kniha byla připravena k tisku a mohla na podzim vyjít.

Anotace knihy

Jeden svět, čtyři příběhy. Čtyři dívky, které by nemohly být rozdílnější. Dobrosrdečná zlodějka Demetria, lehkomyšlná princezna Riley, nebojácná vesničanka Alice a hrdá princezna Ivy. Na první pohled spolu nemají nic společného, přesto se jejich osudy protnou. Začtete se do sbírky příběhů, které vycházejí z klasických pohádkových motivů, jež znáte od útlého dětství.

5.
Jen v trochu jiném hávu. Poznejte s Demi pravé zvíře. Zažijte podvodní dobrodružství s Riley. Navštivte temný les s Alice a zachraňte království před zkázou s Ivy.

7.
Chester praštil do stolu a zvedl se ze židle, mířil přímo ke mně. Také jsem se zvedla. Ruce jsem si složila na hrudi. Měla jsem co dělat, aby se mi do očí nezačaly hrnout slzy. Vždy, když jsem byla našťvaná, tak mi bylo do pláče. Byla to součást mě, kterou jsem nesnášela. Ukazovalo to, jak moc se ve skutečnosti bojím. Chytil mě za bradu, nadzvedl mou hlavu o trochu výš, abych se mu musela podívat do očí. Bledá modř mě skenovala tak neoblomně, až jsem trochu klopýtla.

"Ty mě jednou zbavíš prokletí. Ať chceš nebo ne," prohlásil chladně.

6.

Ukázka z knihy

Zbavíš mě prokletí

Nenávidím ho. Je sobecký, do sebe zahleděný, tupý zbohatlík, který se na nás chudé kouká svrchu. Jde přes limity ostatních pro to, co sám chce, nezajímá ho, jak to vnímají jiní a zda jim to je nepříjemné.

Neví, jaké to je, když jsem musela krást, abych přežila. Neumí si představit, jak bídná byla situace mého otce po smrti mé matky. Zemřela při porodu a on se o mě musel postarat sám pouze s tím, co měl. Zrovna příliš toho nebylo a navzdory tomu se mi snažil dát, co mohl. Byl by schopný mi ukrást třeba celý svět, kdyby to bylo nutné. Nikdy nebyl hrdý na to, co dělal, ale právě kvůli mně v tom pokračoval.

8.

Dlužím ti svůj život
Stála jsem před zrcadlem. Moje oči ladily k fialovým šatům a narudlé neposlušné kudrnaté vlasy šahaly až pod zadek. Vzala jsem nůž a bez sebemenšího zájmu je odstříhla až pod ramena.

Šaty jsem svlékla a oblékla se do hnědých kalhot, bílé košile a hnědé vesty, na hlavu jsem si nasadila černý čepec.

Vypadala jsem jako protiklad toho, jak bych asi jako princezna vypadat měla. Ale já nikdy nechtěla být dáma. Milovala jsem vyjíždky na koních, plavení se na lodích, otevřená nebe. Nenáviděla jsem zdi, které se kolem mě tyčily a vši silou se mě snažily udusit.

9.

Zítřka měl přijet můj snoubenec, kterého jsem nikdy nepoznala a ani poznat nechtěla. Snažili se mě zavřít do klece s kdovíjakým člověkem. Musím dýchat, dokud tu možnost mám. Proplížila jsem se kolem stráží a odešla na své oblíbené místo. Nasedla jsem na loďku. Většina lidí sem moc nechodila, protože se bála Zapovězeného moře. Říká se, že zde žijí podmořští lidé a topí všechny, co plují kolem. Já ale na takové povídačky nevěřila. S klidem jsem plula na vodě a užívala si ten klid.

10.

Slyšela jsem zpěv ptáků kolem a to, jak se vlny pohupovaly na hladině. Barva moře mě fascinovala. Byla světlá i tmavá zároveň a tak proměnlivá, že mě nutila na ni stále upírat zrak. Obloha dnes působila nadpozemsky bez jediného mráčku. Vypadala svou světlou barvou jako pastel. Zdálo se, že ani při kresbě olejovými barvami by se nedala zachytit tak nádherně.

Hladina se začala třást a má loďka se kolébala. Zachvátila mě panika. Snažila jsem se pádlovat rychleji, ale nijak mi to nepomáhalo. Loďka se potopila a já s ní. Noha mi uvízla.

11.

Pokoušela jsem se ji vyprostit, ale marně a já stále čím dál víc směřovala ke dnu i se svou loďkou, pomalu mi docházel kyslík a já nevěděla, co si mám počít. Dneska umřu?

Červená ti sluší

„Alexi!“ mlátila jsem na dveře. Byla jsem vyděšená. Šlo mi o život. Bestie mi běžela v patách a já neměla, kam jinam se schovat. Potřebovala jsem Alexovu pomoc. V lese nebylo úniku kromě jeho domu. „Alexi, prosím! Otevři!“ panikařila jsem.

12.

Nemohla jsem tak dlouho čekat, kroky té příšery jsem slyšela čím dál blíže. Unikali před nimi ptáci, větve na zemi se pod nimi prohýbaly. Já viděla ty mrtvé a raněné, věděla jsem, že tu to zvíře někde je, ale přesto jsem chodila do lesa každý den a teď nejspíš už nebudu mít šanci svého chování litovat. Tohle jsem neměla moc velkou pravděpodobnost přežít. Pokusila jsem se pohnout s dveřmi. Ten podivný tvor už byl skoro u mě. Povedlo se mi otevřít dveře, vklouzla jsem dovnitř.

13.

Nohy se mi klepaly hrůzou. Z nějakého neznámého důvodu jsem si nejspíš podvědomě myslela, že se mi toto nebezpečí vyhne, ačkoli bylo tak moc jasné, že to není možné. Chodila jsem do lesa, přestože mě všichni varovali. Dveře se za mnou zavřely a já se svalila na zem. „Alexi?“ zaseptala jsem.

On nejspíš vůbec uvnitř nebyl. Ale... pokud nebyl zde, znamenalo to, že je venku v lese? Co když se mu něco stalo? Nebo spíš, co když ho ten netvor zabil? Tělo se mi třásl a srdce mě bolelo, jako by se kolem něj stahoval had. Měla jsem pocit, že pokud mě nezabije ten obrovský vlk, tak umřu následkem těchto událostí, protože mi pukne srdce.

15.

Strhla jsem si z krku medailonek, protože mě už nenapadlo, jak jinak bych mohla netvora zdržet a hodila jsem ho přímo po něm. Zvíře sebou k mému údivu ucuklo a pustilo mou nohu. Navzdory tomu, že krvácela, tak alespoň nebyla ukousnutá. Okolo vlka se objevil černý kouř a jeho tělo se začalo měnit do mužské podoby. Já jsem zešilela? Na zem sebou švihlo nahé tělo mně známé osoby. Vytřeštila jsem oči dokořán.

„Alexi!“

Nadzvedl hlavu ze země a pohlédl mým směrem. Jeho ústa byla od krve a jeho neobvyklé oči na mě hleděly téměř stejně šokovaně, jako asi působily ty mé.

14.

Dveře se rozletěly na kusy a zvíře si prorazilo cestu dovnitř. Z úst mi vyklouzl výkřik.

Vlk na mě hleděl velkýma žlutýma očima. Jako bych je odněkud znala. Nebyla jsem schopná se zvednout. Snažila jsem se alespoň odplazit pryč, ale vlka jsem tím nejspíš ještě víc podráždila a on se mi zakousl do nohy. Vyjekla jsem bolestí a pokusila se nestvůře vyprostit. Z nohy mi tekla krev a já se čím dál víc cítila blíže smrti.

„Pomoc! Pomozte mi někdo!“ Věděla jsem, že nikdo nepříjde, ale i tak jsem nechtěla své pravděpodobně poslední minuty strávit tím, že se jen tak nechám zabít, aniž bych se snažila jakkoli zachránit.

16.

Počkám až se probudíš

Protočila jsem očima a složila si ruce na prsou. Kdybych byla malé dítě, tak bych si právě teď dupla a vytlačovala bych pláč.

„Já ale nechci, aby mě v boji cvičil Dirk. Hrozně mi ten člověk leze na nervy!“ stěžovala jsem si.

Podle otcova výrazu jsem dopředu věděla o své prohře. Měl připravených mnoho argumentů, které na mě byl schopný použít.

„Je ze všech nejlepší. Jako jediný prošel zkouškou. Jestli někdo může vylepšit tvoje dovednosti, tak jedině on.“ Povzdechla jsem si.

17.

„Nelíbí se mi. Je mi protivný, nechci ho tu,“ protestovala jsem.

Otec se nevzdával.

„Je trochu zvláštní, ale je nejlepší.

Nezapomínej na to, že musíme

vyhrát. Víš moc dobře, jaké

nebezpečí nám hrozí. Tak se vrať

za ním a nech ho, ať tě cvičí dál.“

Rezignovaně jsem se zašklebila a

se znatelným otrávením jsem

opustila místnost. Mířila jsem za

Dirkem. Klapot mých bot byl jediný

zvuk v odlehle chodbě. Ještě pár

kroků. Otevřela jsem dveře.

18.

Dirk stál a opíral se o zed'. Jeho úsměv byl skoro stejně samolibý

jako jeho osobnost. Byl

velmi atraktivní, ale taky hrozně

nesnesitelný. Vlasy se mu neposedně

kroutily na hlavě ve

změti plavých vln. Přes řasy na mě

trochu zamžoural, vypadal pobaveně.

19.

„Jste zpátky, Vaše Výsosti?“ utrousil.

Popošla jsem jeho směrem. V tento

moment jsem se vlastně na trénink

docela těšila. Hlavně

pokud dostanu možnost ho něčím

trefit.

Autor: Beata Šašová

Ze zahraniční umělecké tvorby

Dnes se za uměním podíváme do země světa uzavřené, skoro až tajemné. Řeč je o KLR, ve které roku 1971 mělo premiéru dílo korejské revoluční opery pod názvem Moře Krve. Za tímto počinem stojí první vůdce Severní Koreje, Kim Ir-sen, který celé dílo zasadil do prostředí korejského protijaponského odboje ve 30. letech 20. století, kdy se celá Korea nacházela v područí Japonského impéria. Děj opery se pak odehrává valnou část v okolí hory Pektusan. Pektusan je pro KLR posvátné místo, neb se zde údajně narodil Kim Ir-sen a také údajně odtud pochází bájný kuň Čhollima.

Před samotnou operou vznikl roku 1969 stejnojmenný celovečerní film. Ačkoliv sám Kim Čong-il později přiznal významné nedostatky domácí kinematografické produkce, jejich divadelnictví těmito neduhy tolik netrpí a osobně mohou říct, že se jedná o překvapivě povedené dílo.

Opera dobře vystihuje krutost japonské okupace a osudy hlavní hrdinky Sun-Nyo, která společně se svými dětmi čelí mnoha nepříznivému osudu, když jim je vypálen jejich dům a oni jsou nuceni cestovat pryč.

Nutno podotknout, že celé dílo je poplatné tamnímu režimu a tedy ideologické propagandě se ani zde nevyhneme. Pokud jsme však ochotni tento neduh přehlédnout, jedná se o zdařilé dílo. Na platformě Youtube se na něj můžete podívat i vy.

dílo lze nalézt pod názvem „Sea of Blood“. Pokud však chcete dílo rozumět, doporučuji se dívat po verzi s ruským názvem „[Опера] «Море крови»“ která disponuje celkem přesnými ruskými titulky které lze jednoduše přepnout na české. dílo má 7 dějství a tedy doporučuji dívat se po čísle 1.

autor: Daniel Barteček

